

אור חזקה

לע"נ רבי חזקיה זרובבלי בן נוראל ואסתר, זמאיר בן אליהו ומיכל ז"ל

ז"ל ע"י כולל ערב וגמ"ח "דרכי חזקיה" ע"ש רבי חזקיה זרובבלי בן נוראל ואסתר זצ"ל
ת.ד. 5711 י-ם לפרטים ותרומות: 050-4120812

העלון לעילוי נשמת
זהבה בת רחל
ורחל בת שמחה

785

ניתן לתרום באשראי
בנדרים פלוס: כולל ערב
המרכזי גילה, עבור כולל דרכי
חזקיה.

ניתן לקבל קבלה
להחזר מס סעיף 46

סיפור לשבת קודש

תפר לתפר

מאז ומתמיד נמשכתי אל פעלולי המחט. נהייתי מהמשיכה, מהחוט הנכנס ויוצא, מתוך לתך עד ליצירה המוגמרת. זה התחיל עם בגדי בובה עוד כשהייתי קטנה ממש, בגדים שגררו התפעלות סוחפת מכל הסביבה, מה שהגביר אצלי את המוטיבציה. אהבת אומנות טבועה בדמי, כך שלא היה צריך הרבה כדי שאפתח את זה הלאה. בהמשך חיי הבוגרים נרשמו ללימוד אופנה ותפירת על. מהר מאוד נכנס שמי לקטגוריית מעצבות העל. כל בגד שתפרתי היה מעוצב ומוקפד. עבדתי לרשת חנויות בוטיק ויקרית, הרווחתי בהתאם, ובעיקר היה הסיפוק שבעשייה. אהבתי מאוד את התחום. לצערי, רשת החנויות שעבדתי בשבילה לא היתה שייכת לציבור שומרי התורה והמצוות. לא אכחיש, זה הפריע לי, אבל התנחמתי בכך שהבעלים הינם נוכריים המתגוררים בחו"ל, והרבה מהבגדים נמכרים שם. במקביל, אנשים התחילו לפנות אלי בפרטי, הכסף שעשיתי כעצמאית היה טוב, אבל עדיין הייתי בן אדם שמוגבל לעשרים וארבע שעות ביממה, נאלצתי להשיב בשלילה פעם אחר פעם, עד שאנשים התייאשו ממני.

לכאורה הכל היה נראה מבטיח ופורח. השגרה התנהלה כמתוכנן. במשך השנים נולדו לי ילדים, חכמים טובי לב ונבונים, היו לי כל הסיבות להיות אישה ואמא גאה. עד הבוקר הנורא ההוא, הכל היה סגרירי בחוץ, לא באמת התחשק לי לקום, אבל השעון הציב בפניי אפשרות אחת, והמציאות לא הסכימה להתגמש. קמתי לאיטי תוך שאני מרגישה משהו מוזר וקצת מאב. הנחתי את ידי על המקום, והנה אני מרגישה בגולה קטנה, בגודל של אפון, אבל גולה קיימת. לא ניתן היה להתבלבל בה. טרודה ניסיתי שוב ושוב לגעת ולבדוק, שמא אני מדמיינת, ואולי זה סתם. אבל היא היתה שם, בכל תנוחה שעשיתי, לא מוכנה ללכת לשום מקום.

החלטתי לקום וללכת באותו רגע למרפאה. הרופאה בדקה ומיד הדגישה שאני צריכה ללכת לבצע בדיקות. עולמי חשך עלי. לצערי, נחשפתי לכל כך הרבה סיפורים שהתחילו ככה ונגמרו אחרת. הרופאה התחילה לנחם אותי שאולי זה סתם משהו לא משמעותי, והכל יהיה בסדר. שאין לי מה לדאוג, רק לבצע את הבדיקות, אבל אני ידעתי... הבנתי...

עוד באותו היום פנו אלי מהמרפאה שסידרו לי תור להיום באופן דחוף ובוהל. לא אמרתי כלום לאף אחד מהסביבה שלי, מלבד בעלי, שגם הוא מסכן נדבק באופטימיות של מולם ש"הנה תראי שזה שום דבר". ביצעתי בדיקת דימום שאישרה את מה שהבנתי - זה גוש, וצריך להוציא אותו בניתוח כדי לקחת ביופסיה.

הפרצופים לידי כבר לא היו מחויכים כבתחילה. החיוך שלהם גדל יותר ויותר, מכסה את המתח והלחץ, וכן את הרחמים.

בקיצור, נכנסתי לסאגה של בדיקות וסחרורים. נכנסתי ללחץ אטומי.

הבנתי הכל, וזה רק הגביר בי את החרדה. חשבתי על הכל. ואז באחד הימים כשהרגתי שאני על סף קריסה, נזכרתי בריבוננו של עולם. לצערי אני אומרת נזכרתי, כי מרחב הפחד שכחתי מי מנהל את העולם, ומי אחראי כאן על הכל. ואז התחלתי לדבר איתו, ורק איתו. יצאתי כל יום לאזור מבודד, מדברת אליו את כל מה שאני חושבת ורוצה, מנקה את כל הפינות שהצטברו לי בלב. וכך התחיל בי תהליך רוחני. גדלתי מזה מאוד.

באותם ימים יצא לי לשמוע הרצאה על נושא הצניעות - מה הכוח של האשה בנושא, וכמה היא יכולה להביא ישועות לכלל ישראל ולעצמה בפרט. חשבתי לעצמי אחרי ההרצאה, מה אני יכולה לתת ממני להקדוש ברוך הוא? ככל שחשבתי יותר עליו לי דמועות, נזכרתי בכל השמלות והעבודות שאני בעצמי יצאתי, ומי יודע כמה נשים יהודיות נכשלו בגללי.

החלטתי שאני אומרת שלום ופורשת. עוד באותו יום הגשתי מכתב התפטרות. אציין שהיה לי בית ברוך בילדים, ולא באמת יכולתי להרשות לעצמי להישאר ללא פרנסה כפי שהורגלתי אליה, שלא לדבר על כך שהיינו לאחר רכישת דירה גדולה שהמשכנתא שלה היתה בהתאם. זה היה צעד מטורף בכל קנה מידה, הבוסים שלי לא הבינו מה קרה, הם התקשו אלי מחו"ל, הציעו לי הצעות מפתות, אבל אני עצמתי עיניים וראיתי רק את הקב"ה מולי, הבטחתי - ואקיים.

זה היה צעד לא פשוט בכלל. כל האהבה, ההנאה, החשק שהיה לי מעבודת התפירה - הולכים להיפסק. באותם רגעים לא חשבתי כלום מעבר לכך. בכיתי את נפשי, יצאתי לדבר עם הקב"ה, שפכתי לפניו את הכאב, את הקבלה בלב שלם שלי למרות הקושי. אמרתי לו: "אני מוכנה לקבל כל מה שתשית עלי. למרות הקושי שלי, אני יודעת שעשיתי את הדבר הנכון שעלי לעשות. אתה מנהל את העולם, ולך יתכנו עלילות. אם תרצה שתעמוד לי הזכות הזו לרפואה, אודה לך ואפרסם זאת לכולם, ואם רצונך אחרת - אני מקבלת זאת בלב שלם". הייתי חזרת אמונה כזו, כל הזמן חזרתי על הפסוק: "הנה קל ישועתי אבטח ו... אפחד כ... וזמרת קה ה' ויהי... לישועה". זה חיזק אותי כל כך ונטע בי עוצמות מיוחדות. אף בשר ודם לא יכול להועיל ולהזיק לי מלבדו.

מאמינה שהרבה ירימו גבה אחת ואולי שתיים, אבל יומיים אחר כך כאשר נגעתי באופן ספונטני במקום בו היה הגוש, לא הרגשתי דבר. קמתי מבוהלת בודקת שוב ושוב, כמעט על גבול הטירוף - אין, פשוט אין.

יצאתי אל הרופאה, היא הטילה ספק ובדקה רק כדי שאירגע, וכן - גם היא לא הבינה מה קורה... לא היה כלום, כלום!

ושוב נשלחתי לבדיקות, כי באותו יום חזרו חזרובו אחרות, והן לא היו טובות. אז חזרתי על הסבב, וכן, לא היה כ-ל-ום!

קפצתי מאושר. צעקתי את הלב שלי לאלוקים. את התודה שאמרתי לו אף אחד לא יכול להבין, רק מי שהיה שם, בגיא הצלמוות הזה, מבין. הייתי אסירת תודה. הנה אני בריאה, כאחת האדם. השמש זרחה עלי, ופתאום התחילו להאיר לי כל הצבעים ביקום, הכל נראה אחרת לגמרי. הייתי

משוחררת ושמחה כל כך.

חלף חודש, ומאדי השמחה שהתפוגגה קמעה, ראיתי את המציאות. אני בלי עבודה, החובות התחילו להצטבר על דופן המקרה, היתה לי אבטלה והיא לא היתה הסכום שהתרגלתי אליו. וגם האבטלה זה לזמן מוגבל. ואז הוא הגיע שוב, היצר, שולח את ההצעות המפתות שלו, הבוס שלי שלח אלי את אחד מאנשי הקשר שלו, הוא הגיע אלי במיוחד, ביקש שאנסה, הציע שוב ושוב סכומים גדולים.

לא היה קל, בעיקר לא כשרואים את הדפים הצמודים לדופן המקרה שם. הוא הבטיח לי שיתן לי לתפוס רק שמלות, ורק ורק... אבל אני הכרתי את המציאות, ואת הנפשות הפועלות, ידעתי שזה לא באמת יתפוס בהמשך, לא רציתי לעבוד בגבול כל הזמן, רציתי מלכתחילה ולא בדיעבד, סירבתי בנחישות.

הבנתי שאני חייבת לעשות משהו בשבילי, בשביל הבית, ולו רק כדי שלא יהיה לי בכלל ניסיון כשאישי כמוהו יבוא אלי שוב עם הצעה כזו או אחרת.

החלטתי לפתוח בוטיק אישי עם בגדים צנועים, אבל היו כמה מכשולים שהיה עלי לגבור עליהם: קודם כל, הסכומים שאקבל לא משתווים לסכום שקיבלתי שם, מה גם שאני לא מוכרת כל כך. בעבר סירבתי לכל ההצעות, ועכשיו עשור אחר, מי זוכר... היה עלי לבנות הכל מהתחלה.

אז פרסמתי, התחלתי ממש מאפס. לא כולן מבינות באיכות וברמה, הן הביאו לי תיקוני בגדים ברמה הכי פשוטה, אבל לא אמרתי לא, הייתי עקובה לכל שקל. האמנתי בלב שלם שהקב"ה יביא לי את הפרנסה שלי בדיוק בזמן. ואז הגיעה אלי ההזמנה, אחת מהמשפחות העשירות בארץ פנתה אלי. יש להם אירוע משפחתי, והם - הסבא והסבתא, רוצים לממן תפירה לכל הנכדות והנשים במשפחה. מדובר היה בעשרות פריטים. הם הסכימו לשלם טוב, ואפילו טוב מאוד. היו חשובים להם העיצוב והתפירה המוקפדת שלי. הם שמעו עלי ממכרים שהכירו אותי מהבוטיק הקודם, וכך התגלגלו אלי.

הכל היה נראה טוב ומבטיח, בעיקר כי כך השם שלי יתפרסם. כל תופרת כמוני היתה שמחה להיכנס לחוג ולקבל יעד כזה. אבל היתה בעיה, הסט שהם ביקשו לעצב לא באמת עמד בכללי ההלכה... נאלצתי לסרב. הם היו המומים, אחת הבנות שעמדה מולי בקשר אפילו כעסה. זה לא היה נעים, אבל אני הבטחתי להקב"ה ואני עומדת בהבטחה שלי.

למחרת, הסבתא מתקשרת אלי. הכנתי את המשפטים הקבועים שלי, לסרב בכבוד אבל בנחישות, אבל הסבתא רצתה לשמוע משהו אחר. היא אמרה שהיא התקשרה כדי לשמוע למה. לא משכנעת, רק רוצה להבין, ואז שיתפתי אותה בכל מה שקרה לי. היתה שתיקה מעבר לקו, ואז היא אמרה לי: אני רוצה שאת תתפרי. איך את יכולה לעצב את זה כך שיהיה יפה, וצנוע?

אז, אז בדיוק כאן, כל היצירות שלי נכנסה לתמונה. נכנסתי לאקשן שאני אוהבת כל כך, לעצב הכי יפה למרות ועל אף. הצעתי לה כמה עיצובים, והיא חזרה אלי לאחר שעה, עם העיצוב הנבחר.

מה אגיד לכם, זו היתה עבודה... היא יצאה פאר השלמות, הכל היה מוקפד, יצירת אומנות אחת-אחת. המחמאות שקיבלתי לאחר האירוע לא פסקו, כמו גם ההזמנות.

אבל יותר מכל, בעלה פנה אחרי האירוע וביקש ממני להצטרף לרשת חנויות בינלאומיות שבבעלותו, ולהיות אחראית על אגף משמעותי. התפירה שם לא היתה לבגדי נשים, אלא יותר טקסטיל, שגם שם היה צורך באומנות ובידיים טובות. השכר והתנאים היו טובים בהרבה ממה שהציעו לי עד אז.

לא הייתי צריכה שום דבר נוסף, ראיתי את אלוקים עין בעין, יד ביד. בשפה שלי: תן לתן, תפר לתפר עד ליצירה המוגמרת.

(מתוך הספר 102 סיפורים ששינו לאנשים את החיים של הרב צבי נקר 0504124438)

חזק הוא צריך לכל דבר המטל על האדם לעשותו, ולכל דבר המזהר שלא לעשותו, בין מלי דרשות בין מלי דחובה, שאם כשיקשה עליו מעט ימשך ידו הרי הוא יאבד טובה הרבה, ומרעה אל רעה יצא, כי אין לך דבר טוב שלא יהא צריך עמל ויגיעה במלי דרשות כתיב (בראשית ג יט) בזעת אפך... לחם. ובמלי דמצוה יצרו של אדם מתגבר עליו ועומד על ימינו לשטנו ואדם לעמל יולד. וצריך להתחזק בחזק יד לקיים כל דבה וכבר אמרו רבותינו ז"ל (ברכות לב, ב) שלשה צריכים חזק תורה ומעשים טובים ודרך ארץ. דהינו פרנסה, ובפרט במלי דמצוה, כי יצא... האדם רע, והוא אש, כאיש מלחמות יעיר קנאה. ואם לא יתחזק האדם ברב עז ותעצומות, הן גוע אבד, חס ושלום, כי מעט מעט חלוק ילך וחסור, כי היום אומר לו עשה כך וכו' עד שאומר לו לך עבד עבודה זרה או דבר הדומה לעבודה זרה (שבת קה ב) ועד שנעשה לו כהתר גמור ואין דורש ואין מבקש. ואף אם אוננו תשמענה מה המצוה או ישמע שיש אסור בדבר, לא יעזב רשע דרכו, ועולם כמנהגו נוהג, זהו רעת האדם בארץ בעוונותיו הרבים, ועל כן עבר קצירה... קיץ ואנחנו... נושענו (ירמיה ח ב):

אבל זאת תורת האדם אשר הוא יהודי ונפשו אותה להיות עובד אלקים, על כל דבר אשר ידע שהוא עברה או שזהו דרך ישרה, בתחבולות יעשה מלחמה נגד יצרו, ויתחזק ויתאמץ ברב עז ותעצומות בכל תקף לעמוד על המשמר לשמר ולעשות ולקיים כל דבר אפלו עד מות ולא יעבר, כי נבחר מות מחיים, כדי שלא לעבר על מצות מלכנו אלקינו מלך העולם. וכשם שיצרו מתחדש עליו ומתגבר בכל יום, כך צריך להתגבר עליו ולהתחזק בכל יום. וכל אשר יחפץ האיש יעשה, אפלו כל הדבר הקשה לא יקשה לכשירצה, ואין לו מקום פטור ליום הדין. ואם ראשיתו מצער אחריתו ישאג, כי כל ההתחלות קשות, ואחר כשירגיל קצת זמן יהיה לכבד נכון ונאמן. ואם יקשה עליו עד מאוד לקיים שום מצוה ולמשך ידו מעברה, לפס צערא

אגרא (אבות טו"ה), וזה כלל גדול בתורה:

(פלא יועץ)

אנו פונים לציבור הקוראים היקר, אנא תנו לנו כח ויכולת להמשיך החזקת הכולל, הגמ"ח והעלון "דרכי חזקיה" אנו משתדלים שההכנסות יהיו קודש למטרות הללו ואין לנו הוצאות מזכירות, ניקיון וכדו'. תבורכו מפי עליון!		
לע"נ נעימה בת ככב לע"נ ככב בת גוהר	לע"נ האשה החשובה שולמית בת נעמי והלל נא לבקש רחמים על יעקב בן מיכל לרפ"ש! נא לבקש רחמים על ליליאן בת פאני לרפ"ש! נא להתפלל על הרב ישראל בן אסתר לרפ"ש! נא להתפלל על יהודה שלום על תהילה שרה מרסל לרפ"ש נא להתפלל על רפאל שלמה בן מאיר לרפ"ש! לע"נ רחל בת מסעודה להצלחת: שמואל בן דונה, מרגלית בת ג'סמילה נא להתפלל לזווג הגון: איתמר בן יהודית, חיים בן זוהרה, משה נחמן בן אוריית, תמר בת יהודית, יוסף עובדיה בן משה, שרה בת לאה, משה בן רשל, יוחאי בן רשל, לאה בת רחל, רבקה בת רחל, בתיה בת רחל, סיון בת רחל, מרים חדווה בת רחל חיה, נחמה בת שבע בת רחל חיה	לע"נ נעימה בת ככב לע"נ ככב בת גוהר העלון לע"נ: עזרא בן מזל, אברהם בן רחל, דבורה בת אסתר, אירן בת בלור נא להתפלל על רבקה בת רחל לרפ"ש ולזווג הגון שדכנית (לבחורים מגיל 30): א-ה: 24:00 - 22:30 טל: 03-6766049 ה' בשעה: 21:00 - 22:00 שידוכים לשם שמים ולמסור תורה לנשים: 058-3297225 לגברים: 053-4110655 ניתן לפרסם בתוכנת אוצר החכמה ועוד 053-4110655 c9595@okmail.co.il מוהל מוסקר לשם שמים (בחנים) בהמלצת הגר"ש מחפוד שליט"א 0559260027. מוהל מוסקר לשם שמים, תלמידו של הרב אורי: 058-3207037. אברך מוהל מוסקר לשם שמים: 052-7646963.
ליכיו הרבים: בית הוראה יחוזה דעת - מענה הלכתי 24 שעות, *6730 לרפואה שלימה: התינוקות עדי בת מעין, מיכל בת שמחה, איין נחמה בת ציונה ודבורה בת אסתר, דני מיהא בת מרסל מיישה, אברהם ברוך בן אסתר משה בן רוזה, אלעזר בן משה, שולמית בת שושנה, יעקב בן מיכל, תמר בת שרה, אילה בת מרים יעל בת דבורה, יחזקאל בן ג'ונל'ן, רות בת בתיה, רחל חיה בת גאולה, שלום בן צפורה, אברהם בן דולת, אהרן בן מרים נא להתפלל להצלחה בכל העניינים ולפרנסה טובה ליהונתן בן חנה לעילוי נשמת: משה בן מהין, זוהרה בת שמחה, עפרה בת יהודית, נפתלי בן רחל, רחמים בן חנוס בשי, יהודה בן יוקטוריה, זבולון זאב בן שפרה, רחמת בת גוהר, ברוך בן אסתר, מרים בת רחל, רפאל פנחס בן שמחה, מרדכי בן רבקה, שבתאי ישישכר בן דב, דבורה בת צבי, רחל בת זולית, רותם בן סליה, ככב בת גוהר, נעימה בת ככב, חנה בת נושא, מרים בת יוכבד, צפורה בת אסתר, ככב בת גוהר, אורלי אורה בת נתן העלון להצלחה בכל העניינים, לפרנסה ברווח ולזווג הגון ליוסף בן שולה	מי שיכול ללמוד או להתפלל לע"נ מיכאל בן שרה שהיה אדם יריש ולא השאיר זרע אחריו אנא התפללו על זוגות שלא זכו להפקד בזרע של קיימא! יחזקאל בן מהין ורעייית, כרפמיט בת שרה, מנשה בן טובה ורעייית, הרצל בן נתון ורעייית, ששון בן רעיה, יצחק בן תמר ורעייית, דוד בן חנה ושושנה בת אסתר, וירון מנשה בן פנינה ורעייית, ענבל ג'סמילה בת מרגלית לבנים זכרים, דניאל בן מהין ורעייית, יוסף חיים בן שרה ורעייית, יעקב אליהו בן רחל חיה ורעייית נא להתפלל לרפואת דוד בן פרלה נא להתפלל לרפואת פנחס בן שמחה	

סגולה מרבי נחמן לזש"ק,

שתשים אישה עליה עץ שגדל על קבר צדיק, המעוניינת יכולת לקבל את זה בחינם (לשם שמים) בטלפון: 054-8561881, הכמות מצומצמת. קיבלו הרבה טלפונים של זוגות שנפקדו בזש"ק.